

عنوان مقاله:

برخی نازک نگاری های حکیم از جهان زنانه در شاهنامه

محل انتشار:

همایش بین المللی شاهنامه در گذرگاه جاده ابریشم (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

کیمیا تاج نیا - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت

خلاصه مقاله:

پیش از تبیین و توصیف چگونگی و چند و چون ماجرای زنان در شاهنامه یادآوری این نکته بجاست که کوشش فردوسی در سرتاسر شاهنامه اش موقوف طرح نهاد نیک است و نه هرگز نژاد و نوع برتر. حقیقت آن است که جستجوی غیر منصفانه ویکسره و یکسویه ی تفوق نژادی یا برتری جنسیتی در شاهنامه جست و جویی بیراه خواهد بود. با هر چند حکیم بزرگ ما در شاهنامه از حق بجا و بایسته ی خود در طرح و ترسیم آرمان ها و آمال انسانی و البته مبهن پرستانه اش بی پروا بهره برده است. با آن که شاهنامه کتابی است با رزم های انبوه بر پا و بزم های پادشاهانه و پهلوانانه، کین جویی های مردافکن و پاکزادی ها و والایی های آراسته به داد و دهش، اما حکیم وقت بنیاد نهادن و پی افکندن این کاخ بلند از طرح دقایق نغز زندگی و توجه به وجوه بسیار و رنگارنگ آن فارغ نمانده است. یکی از این وجوه نغز، شناخت و روایت دقیق فردوسی بزرگ از جهان نرم و نازک زن هاست. برای حکیم زبان آوری چون او که دل مشغول نجات فرهنگ و زبان ایرانی و پارسی است این اندازه نغز اندیش و نازک کاری و صرف سلیقه در طرح و تبیین حالات زنانه در برخی داستان های شاهنامه و این رویکردمهربان و نیکخواهانه به جهان زنان، وجهی بسیار درخشان و ممتاز به حساب می آید. نخستین نشانه های این رویکرد مهربانو نیکخواهانه در ماجرای او و بت مهربانش در سرآغاز داستان بیژن و منیژه که نخستین داستان سروده ی حکیم هم گزارش شده پیداست. فردوسی در سرآغاز این داستان از شبی هولناک و دیرپا و فراگیر سخن میگوید: ....

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/924377>

